

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdani na leto gl. 21.—
Za samo večerno izdanie 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petiti. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Ne frankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Novije vesti.)

Rennes 8. Današnja tajna seja vojnega sodišča je trajala od 6.1/2 do 11.3/4 predpoludne. V dvorani so bili le člani vojnega sodišča, Dreyfus in njegova branitelj. Razprava je bila izključno namenjena preiskovanju tajnega dossiera, o katerem je dajal general Chamoin sodišču potrebna pojasnila. Potem se je razprava odložila na jutri.

Pariz 8. (Poročilo Reuterjeve pisarne.) Cesar Viljem je povzdignil nemškega odposlanca grofa Münster-ja zaradi njegovih zaslug na mirovni konferenci v Haagu v knežji stan.

Rennes 8. Tudi za danes so bile izdane iste varnostne naredbe, kakor včeraj. Voj pešcev je zapiral ulice, po kateri so ob 6.1/4 zjutraj vedli Dreyfusa na razpravo. Isti čas so bili tudi člani vojnega sodišča na licu mesta. Jaures je došel nočoj v Rennes.

Petrograd 8. V mornarski akademiji je nastal danes velik požar. Po napornem delu, ki je trajalo eno uro, se je posrečilo gasilecem in vojaštvu omejiti požar. Streha je uničena, istotako velik del astronomičnega opazovališča.

Peking 8. (Poročilo Reuterjeve pisarne.) Ruski poslanik je izročil Tsung-li-Yamenu noto glede vesti o zvezi, ki se baje sklepa med Kitajcem in Japonsko. V isti se naglašja, da bi taka pogodba povzročila na Ruskem veliko nejevoljo ter zamogla imeti za Kitaj resnih posledice.

Bruselj 8. (Zbornica poslancev.) Ministerski predsednik Smet de Nayer čita izjavo, ki pravi, da vladi ni potrebno razvijati svojega programa; sedanja vlada se boče ravnala po istih načelih, katera so vodila prejšnje vlade, ki so bile sestavljene iz desnice. Prva naloga vlade bodi, da reši vprašanje o volitvah. Ministerstvo je menenja, da je našlo rešitev tega vprašanja v polni uporabi pro-

porcionalnega zastopstva. Malone jednoglasne izjave političnih društev in novinstva podpirajo vlado v tem prepričanju.

Okolnosti, da se je izročil vojni porfelj generalu, ni smeti razlagati tako, kakor da bi bilo vojno vprašanje že rešeno; to naj le pokaže veliko skrbnost nasproti vojaštvu. (Odobranje na desnici.) Van den Peereboom pritruje izjavi vlade z dostavkom, da hoče prejšnja vlada novi kabinet podpirati.

Vse drugo nego barbari.

(Zvršetek.)

Povrnimo se v takozvano avstroilirsko Primorje in to ravno v Trst in v Istro.

Da nam je Avstrija dala šol, kakoršnjih potrebujemo, bil bi naš narod tudi tu veliko dalje, nego je.

A ono malo, kar je prav po čudežu absolviralo kako šolo in si vendar ohranilo svoje prepričanje, dela tu prave čudeže.

Po čvrstem delu malo let imamo v Trstu svojo tiskarno, svoj dnevnik, svoj velik in čvrst kreditni zavod in veliko število društev za zabavo, pouk, zdravje, gospodarstvo itd.

Barbari gotovo ne bi imeli kaj tacega. Pač pa so barbari oni, ki tako zdravo napredujočemu, na sploh siromašnemu narodu ne dajo iz javnih stroškov niti jedne ljudske šole, marveč silijo istega, da si vzdržuje šolo z lastnimi žulji, kakor da je kaka kolonija.

V Trstu imamo precejšnje število trgovinskih firm, zavednih Hrvatov in Slovencev, ki so se s poštenjem, marljivostjo in vztrajnim delom povzdignile do ugleda in priznanja.

Ali so ti Slovenci v Trstu barbari?

V Trstu je danes slovenskih odvetnikov, ka-

terim se radi njih znanja in sposobnosti usiljujejo celo isti Italijani, v kolikor niso zasluženi od te ali one klike.

So mar ti odvetniki barbari?

Za Goriško velja še v veliko večji meri, kar smo rekli o Trstu.

Razmere našega ljudstva so tam boljše tudi za to, ker je oddeljeno po zemljišču. Le Gorica je ono jabolko, za katero se bore Italijani in Slovenci, čegavo bo. Tam bje Slovenstvo tajen ali veličasten kulturni boj. Sleherni človek našega roda zna tam čitati knjigo in se učiti iz nje. Duhovščina je narodna in dela poleg posvetnjakov. Ustajajo razna društva za olaginjo in napredek, duševni in telesni.

Ako na Goriškem še ni naš rod prekosil Italijanov, pa vsaj jednak jim je.

V Istri pa je golorok narod, osiromašen do skrajnosti, z samo vero v Boga in v sebe odvez Italijanom znamenitih občin; in mej tem ko se »dvatisočletna kultura« ruši pod sramotnimi grehi brezbožnih poneverjenj v Trstu, Piranu in Miljah, pa se občinske uprave hrvatske — kakor oni v Pazinu in Buzetu — morejo postaviti za uzor Hrvatov in Italijanov.

Gospodarsko gibanje zadnjih deset let med našim ljudstvom v Istri se je razvilo tako, da se je čuditi. Hrvatsko-slovenske gospodarske zadruge v Istri štejejo vsaka na stotine členov in rasejo od dneva do dneva.

Je-li to znamenje barbarstva?

Kreditne zadruge se ustanovljajo med našim ljudstvom po tri na jedno italijansko.

Je-li to barbarstvo?

Hrvatske kreditne zadruge imajo ljudij, nadahnjenih s krščanskim in rodoljubnim čustvovanjem, ki jim pomagajo z nasveti, poukom, in, kolikor morejo, z denarjem, dočim toži italijanski list »Istria«, da italijanska kreditna zadruga v Momjanu ne napreduje, ker jej bogateji ne pomagajo, ker

P O D L I S T E K.

16

Ivan in Ljuba.

Spisal Nekdo.

Tam je sedelo nekoliko znancev ob okrogli mizi. Razgovarjali so se o mističizmu in satanizmu v modernem pesništvu. Soba je bila zakajena kakor dimnik, kadar gori na vseh ognjiščih, katerim služi. Razprava je bila zanimiva že zaradi tona. Nekaj časa so vsi mirno, nekamo leno govorili, kakor bi se za stvar pravzaprav kaj malo zanimali. Potem se je kdo hipno razburil in to je bilo kakor nalezljiva bolezen. V trenutku so vsi kričali. Franjo je pozdravil znance in sel med nje. Bil je jako nemiren. Da je bil šolar, bi mu bil učitelj gotovo zaklical, naj ne »zvoni psom« in naj ne bobna s prsti po mizi. Družba je bila bolj prizanesljiva.

Franjo je vprašal, ali nameravajo gospodje še dolgo krasti Bogu čas.

— Kaj pa to pomeni? je vprašal neka »stara hiša«, medicinar, ki je trdil, da je to neobzirno omejevanje osebne svobode, če ga kdo podi domov.

— K vragu troja osebna svoboda. Gostilničar nas vrže še na cesto, če ne pojdemo kmalu sami.

— Gostilničar je pametnejši od tebe.

— Kaj pa siliš ravno danes domov? se je oglašil Ivan.

— Ne silim ravno domov. A s taboj bi rad govoril.

— Z menoj? — Pa govori. Saj sem tukaj.

— Da, pa tu razpravljate taka pusta vprašanja, ki me nič ne mikajo.

— Filister! je zarežal dr. Bednař.

To je pograbilo Franjo; hotel je nekaj prav rezkega odgovoriti. A pogoltnil je svojo jezico in se glasno zasmel.

Omizje je nadaljevalo svoje razprave, Franjo pa je molčal. Konečno so se vendar nekateri utrudili. Ne da bi se bili porazumeli o mističizmu in satanizmu, so se razšli.

Franjo in Ivan sta zavila v mesto.

— Kaj mi imaš povedati? je vprašal Ivan.

Franjo je molčal in zrl na tla.

Ivan je nekaj časa potrpeč, po tem se je pa ustavil in dokaj neljubezljivo dregnil Franjo pod rebra.

— No, ali bo kaj? Kaj si mi hotel povedati?

Tudi Franjo je obstal. Še nekaj časa je molčal, v tem ko ga je Ivan nemirno gledal. Tedaj je hitro, jako hitro dejal:

— Ona je tu.

Ivan je vstrepetal. Žila se mu je ustavila za hip.

— Ona — — ? Tukaj — — ? —

— Da, tukaj je, v Pragi.

Oba sta obmolnila.

Kakih pet minut sta stala kakor prikovana, ne da bi zinila. Franjo je srepo gledal prijatelja. Ivanu so se oči obstrle, v glavi mu je nekaj raptalo, roki sta se mu tresli. V prsih se mu je vse prekucovalo. Iskal je neko misel, pa je ni bilo nikjer. Kakor bi bilo pod lobanjo vse prazno. Usta je imel na pol odprta. Rame so se mu visoko vzdigovale vsled težkega dihanja. Kolena so mu pešala. Tedaj se je počasi obrnil in zakoračil.

Šla sta dalje.

Čez nekaj časa je rekel tiho, da je Franjo komaj slišal:

— In kaj mi je to mar?

Franjo je molčal.

— Čemu si mi to povedal? — — — Ali si jo videl? — — — Kaj pa hoče tukaj?

Franjo ni odgovoril.

— Pokaj je prišla? — — — Kaj hodi za menoj? —

— Ona ne hodi za teboj. S stricem je prišla.

Bila je že v drugih mestih in sedaj je slučajno tukaj.

— Slučajno? — — — Zakaj si mi to povedal? —

Jaz je nočem videti. Končano je. Saj sem ti že povedal, kako sedaj mislim. (Pride še).

jim bolje kaže račun, ako sami dajejo denar na velike interese in gonijo narod po sodiščih. Kje je torej barbarstvo in kje je prava omika? Na to odgovori narod sam!

A mi delajmo dalje, zložno, mirno, vsaki na svojem polju delovanja, pa pride oni lepi dan, ko ona klika, ki nas pred svetom grdi z barbarstvom, neha s tem in se umakne v zakotje.

Dober del Italijanov, zlasti priprostega ljudstva, jim ne verjamejo več, ker vidijo na svoje oči, da mi smo vse drugo nego barbari.

In kar je uvidel že najpriprostejši italijanski človek, uvideti bi morala tudi avstrijska vlada. Ona bi se morala konečno odločiti v to, da našemu narodu dade pravice, katerim se isti ni odrekel nikdar. Na državni račun bi morala vlada dati temu narodu šol, dobrih, potrebnih šol. Nadalje bi mu morala dati mnogo več, nego daje dosedaj, pouka in pomoči za povzdigo gospodarstva, posebno bi morala iskati načinov, kako bi se narod mogel laglje v več letih rešiti iz dolgov.

Vlada bi morala naložiti državnim uslužbenecem, sodnim, političnim in drugim, da se morajo priučiti jeziku naroda in da morajo rabiti ta jezik povsod, brez omejevanja, popolnoma enako kakor se rabi italijanski jezik. Z eno besedo: vlada bi si morala prizadevati, da se v hrvatski in slovenski narod Primorja, to je Gorice, Trsta in Istre, povrne vera in prepričanje, da je v svoji hiši, da ni prodan nikomur, da se more drage volje razvijati in napredovati po božjih in ljudskih zakonih.

Ko bo tako, tedaj bo vlada s ponosom smela gledati na te kraje, obljubene z mladim, zdravim in naprednim narodom, tedaj sprevidi tudi ona, da smo vse drugo nego barbari, česar pa — na našo žalost in njeno sramoto — kakor da še sama ne ve!

Po »Naši Slogi«.

Socijalizem in žensko vprašanje.*)

(Dopis).

Premnogo se je že razpravljalo o socijalnem vprašanju; premnogo pisalo, premnogo govorilo.

Znano nam je precej moč, katerim so se vse duševne sile koncentrirale v stremljenju za izboljšanjem socijalnih razmer. Žal le, da so skoro vsi ti močje v svojem razmišljanju predaleč zašli od resničnega življenja.

Globoko so se zaverovali v svoje lastne ideje, a o tem so premala računali z obstoječimi, faktičnimi razmerami.

Zato so bili tudi njih duševni sadovi do malega — utopijski. Zato je tudi njih teorija neporabna, nekoristna za prakso.

Ustvariti so hoteli popolno drugačne, temeljno nove zakone za človeško družbo. O tem pa niso premislili, da ta družba nikdar ne bo hotela podreti stavbe načel in ustave, katero je — na podlagi izkušnje in menda metode, po uplivu razmer, nastalih po raznih dogodkih — zidala in utrjevala skozi tisočletja. Niso premislili, da je temelj te stavbe svet in sploh tudi nerazrušljiv, ker sestoji iz večnega človeške duše...

Zato nikakor ne morem simpatizirati z socijalnimi demokrati; pač pa sem se pridružila krščanskim socijalistom.

Načela teh so v najtesnejši zvezi z človeško dušo; to je z onim večnim, pralastnim nagonom človeške duše, kateri se nahaja v vsih narodih in v vseh časih... Ravno zato so tudi njih načela v najtesnejši zvezi z življenjem, so praktična in tako tudi izvedljiva.

Seveda se more tudi njim marsikaj očitati, kar pa vse ne omajuje prve moje trditve. A nekaj bi pa vendar posebno rada priporočala »Slovenski krščanski socijalni zvezi«, kar bi jej gotovo bilo le v korist, ugled in napredek in v čemer bi vse-kako smela posnemati socijalne demokrate.

*) Gospica dopisnica dvomi, da-li vsprejemem njen spis, češ, da se ji zdi, da mi nismo posebno prijazni krščansko socijalnemu gibanju. Gospica se moti in vidi se, da ni še dolgo tega, kar čita naš list. V prvo nismo tako tesnosrčni, da bi se bali drugačnega menenja, v drugo pa smo bili in smo še danes istotako prijazni istemu krščansko socijalnemu gibanju, katerega gospodarskemu programu je pritrdil tudi shod zaupnih mož narodne stranke. Mi se nismo spremenili, spremenili pa so se nositelji krščansko-socijalne ideje, zlasti na Dunaju. Ideji smo prijazni, nje sedanjim nositeljem pa ne. Tu ni mesta, da bi podrobneje govorili o stvari. Uredništvo.

»Zveza« naj bi namreč v svoj program sprejela tudi žensko enakopravnost.

»Slovenski list«, kakor krščansko-socijalno glasilo, je že opetovano pokazal, da nikakor ni nasproten razvitku ženske emancipacije. A kakor svoje načelo tega še vendar ni priznal.

»Zveza« tudi — vsaj kolikor jaz vem — še nima ženskega odbora, dasi ima tudi ženske ude. Sploh se žensko vprašanje — ki je pa v najtesnejši zvezi ravno z socijalnim vprašanjem — več ko preveč ignorira, ali se mu izogibljuje v »Slov. kršč. soc. zvezi«.

»Zveza« je priredila že več predavanj, a žal da nobenemu predmet še ni bilo to eminentno važno vprašanje. Tudi na sicer najlepše vspele slavnosti blagoslovljenja zastave — se ni nihče dotaknil tega problema.

Ne vem, iz katerih vzrokov je nastal ta faktum in »Zvezi« zato tudi ne delam nikakih očitkov. To pa seboj tudi zato ne, ker je upati, da se bo v tem oziru znanprej ravnala vsaj v smislu načel in navodil, izrečenih na shodu praktično-socijalnega kurza na Dunaju.

Svojo dobro voljo glede ženskega vprašanja »Zveza« prav lepo lahko dokaže ravno sedaj, ko bo snovala strokovno organizacijo in delavsko posredovalnico ter seboj tudi ob nastopu za razširjenje volilne pravice v občinski zastop ljubljanski.

Kakor najiskrenejša privržnica krščansko socijalne ideje in najtoplejšje zavzeta za prospeli in napredek »Slovenske socijalne zveze« bi priporočala vodstvu zadnje, naj ukrene potrebno, da se bo predavalo o ženskem vprašanju in sicer v smeri ženske enakopravnosti.

Ako se ženski nalaga toliko važnih nalog, toliko težkih dolžnosti in se zahteva od nje največja popolnost — tedaj je pač le britka ironija, ako delavec zahteva izboljšanje stanja in pravice za-se, a ženski odreja oboje. Saj je vendar ženska prav toliko vredna kakor možki in je prejela od Stvarnika prav isto čast človeškega dostojanstva kakor možki.

Ženska je dokazala že čisto, da je duševno prav tako obdarovana, kakor možki in da je ogenj nje čuvstev prav tako mogočen kakor njegov, le da je lepši in čistejši.

Vsikdar in povsod je bila ženska vredna sodelovalka možkega za blagor človeške družbe. Ona je bila in je duša vsem blagim, veldušnim podjetjem.

Ako torej zahteva pravice, ne prosi milodara. — Kdor misli, da je ženska neko manj vredno bitje, že od početka za vedno obsojeno v robovanje možkemu — oni je barbar, puhloglav domišljavec ali tepec.

Sedaj je era propagacije velike, vsečloveške ideje — naj se je nikar ne skruni s zatiranjem in vrobovanjem jednega dela človeštva — ženske. —

Nemiljivih zaslug si je pridobila ženska seboj za krščanstvo in ravno v krščanski legendi obdana je ženska z največastnejšo glorifikacijo. Ravno v katoliški cerkvi zavzema ženska častno stališče enakopravnosti.

Naravna in zato sveta dolžnost »Slovenske krščanske socijalne zveze« je tedaj, da se zavzame za žensko vprašanje ter deluje za njega ugodno rešitev.

I v a n k a.

V Ljubljani, 7. avg. 1899.

Politični pregled.

TRST 9. avgusta 1899.

Načela naše vladne politike na Primorskem. Čudna, neumevna, navadnemu človeškemu razumu nepristopna je politika avstrijskih vlad v našem Primorju. Ta politika je nepremična je petrificirana. Ministerstva ustajajo in padajo, ministri prihajajo in odhajajo, vlade se vrste in menjavajo svojo barvo, političke konstelacije se preminjajo in parlamentarna razvrščanja so danes taka in jutri drugačna; ali jedno je nespremenljivo v tem neprestanem vrvenju in snovanju, in to je — vladna politika na Primorskem. Naj ministri sede na centralistiško liberalnih ali avtonomistiško konservativnih foteljih; naj politika osrednje vlade izvira iz starih pomemčevalnih tradicij, ali naj nam govore o novih potih jednake dobrohotnosti do vseh narodnosti; naj je v zbornici poslancev večina na nemški levici ali na slovanski desnici: vladna po-

litika na Primorskem se ne gane z mesta. Preko te politike plove valovje dogodkov in političkih borb, ali dotakne se je ne, kamo-li da bi jo premaknilo. In če je že kaka sprememba, se tiče le »tempa«, ne pa napeva, in je korak na — slabše.

Takov korak pomenja tudi namestnikovanje gospoda grofa Goëssa. Njegova politika je zgolj nadaljevanje Pretisove, Rinaldinijeve in — namestniških svetovaleev, katerih nekateri, najuplivenejši, so bili poprej in so sedaj. Tempo te protislovanske politike je postal nenavadno živahen; tako, da iz namestnikovih ust sledi apostrofa za apostrofo, beseda za besedo, in migljaj za migljajem; akeija sledi za akeijo, naredba za naredbo, udarec za udarcem, prav tako, kakor da bi gospodje reševali državo iz plamena — slovanske revolucije.

Da, ta politika je tem čudnejša, ako vprašujete po vzrokih, ki jo določujejo, in po namenih, ki jo vodijo. Čim hočete razmišljati o tem, vam zastane umevanje in nit razmišljanja je pretrgana... Te politike ne more umeti navadna človeška pamet, politike, ki ubija zanesljivi življ z jedinim namenom, da se jači in množi nezanesljivi življ! Kdo naj umeje to? Kaj hočejo vendar doseči s tako politiko? Kdo naj ume državnika, ki žaga vejo, na kateri sedi — država?!

In kakor je čudna ta vladna politika na Primorskem, tako čudni so argumenti, s katerimi bi jo hoteli opravičevati.

Vzemimo dva klasična izgleda. Omenivši udarec, ki ga je zadala vladna politika istrskim Hrvatim z razpuščenjem občine višnjanske, je menilo tukajšnje nemško, tako na-pol oficijozno glasilo, da se je zgodilo to, ker so razmere v rečeni občini postale neznosne. Tako torej — Ne, vprašali bi poprej, v čem je sestala ta neznosljivost razmer? Je bilo morda slabo gospodarstvo, je-li bil nered v upravi občine? Ne, kajti tega niso trdili niti Italijani. Kje so bile torej te neznosljive razmere? Bile so v divjaških agitacijah laške stranke, v barbarskih napadih in pouličnih izgredivih, ki so se razvijali tem laglje, ker okrajna politična oblast ni ganila ni z mazineem proti izgredivnikom in ni imela občinska oblast prav nobene zaslombe na državni oblasti. Tako torej?! Čudno vladno načelo! Mesto da bi prijeli za vrat one, ki kalijo mir, razpuščajo občinske zastope! Po takem je v rokah najmanj peščice — lumpov, da z nasiljem ubijajo avtonomijo občin. Ako torej manjšini ne ugaja župan, jej ne treba družega, nego da prične z izgredivi, ali (da govorimo z nemškim listom) da ustvari »neznosljive razmere«, in — župana ni več. Čudno vladarsko načelo to! Ali naši vladni močje res ne slutijo, do kakih razmer mora dovesti to načelo v svojih skrajnih posledicah?!

Drug izgled! Gori v Padriču je gospod namestništveni svetovalec Schwarz — in ne namestnik, v toliko moramo popraviti dotično naše poročilo — dajal okoličanom moder nasvet, naj pustijo politiko, naj se ne upirajo in naj se lepo udajo, kajti v mestu da je nad stoipedeset tisoč ljudi (po menenju g. svetovaleca seveda sami Lah), dočim je okoličanov le 20.000.

Zopet lepo načelo vladne politike! Vsi razumniki so uverjeni, da vir sporom je v prvi vrsti v objestnosti večin in državniki si razbijajo glave, kako bi se povsodi moglo uveljaviti načelo varstva manjšin. Varstvo manjšin je postulat najjednostavnejše pravice in pravičnosti, a v Avstriji bi pomenjalo vrhu tega radikalen preobrat do boljšega življenja, ako bi našli poti, po katerih bi bile tudi manjšinam zakonitim potom zavarovane vse pravice. Sleherni patrijot mora le želeči, da čim prej pride do tega. Le vladni močje v Trstu so menda drugačnega menenja, le oni nimajo nič proti brutalnemu izkoriščanju svoje moči od strani večin proti manjšinam, sicer ne bi klicali okoličanom: odnehajte, pokorite se, poitalijančite se, zlezite v narodni grob; vam ni pomoči zato, ker ste — v manjšini, ker vas je — manj. Kakor da pravica ne bi bila jedna in ista in jedina: najjo že zahteva bogat ali ubog, krepak ali šibak! Vladni močje v Trstu so menda pečabili, da so minoli časi tudi moralnega srednjeveškega nemškega faustrecht!

Na teh izgledih smo pokazali, po kakih — čudnih načelih se vodi vladna politika na Primorskem.

Sokolski dan v Pragi. V ponedeljek je bil na razstavnem prostoru v Pragi velik sokolski

sestaneke, drugega občinstva pa se je zbralo do 40.000 oseb. Župan praški, dr. Podlipny, je imel navdušen nagovor, v katerem je črtal pomen in nalogo sokolskih društev. Sokoli naj bodo vzgojitelji naroda in naj uče istega ljubiti svoj jezik in se zavedati svojih pravic. Ako bi zgubili svobodo, jo lahko zopet dobimo, ali ako bi zgubili svoj jezik, bi ga ne dobili nikdar več. Zato moramo biti močni fizično in moralno.

Potem se je govornik na nastopen način dotaknil aktivnih sedanjih borb. Se stališča morale je obsojati, ako zasebnik krši pravice; ako pa store kaj takega oblasti, ki so poklicane v varstvo prava, potem ni neopravičena bojazen, da se zaupanje do prava omaja v onih, ki so zastoj iskali obrambe prava. V kraljestvu Češkem se zadnji čas šopirijo ptuji elementi, do čim ni našim rojakom dovoljeno prekoračiti meje in si v tujini pošteno služiti svoj kruh. Ti elementi dražijo naša čustva s tem, da stavljajo svoje nade na sorodnega bližnjega sosedo. Tudi mi bimo mogli računati na pomoč ne manj slavne in močnega sosedo, ali zvesti svojim tradicijam, mi ne delamo tega. Braniti domovino proti onim življem, je dolžnost nam vsem. Braneči pravice svoje narodnosti in tega kraljestva branimo zajedno dostojanstvo in nerazdelnost države.

Temu govoru praškega primatorja je sledilo burno odobravanje ogromne množice.

Neskladnosti na vseh straneh. Na ljudskemu shodu v Opavi proti § 14. je posl. Türk navel kitico Arndtove pesmi: »Das ganze Deutschland soll es sein«. Zborovalci so navdušeno ploskali tem besedam. Ne mené se za to, da ta ganze Deutschland involvuje odtrganje avstrijskih Nemcev od Avstrije, so vendar sklenili potem, da odpošljejo deputacijo do avstrijskega cesarja in so potem, za zabelo, zapeli »Die Wacht am Rhein«...

V Kremu so pozvali nemške poslance, naj na vsaki način preprečijo tudi volitve v delegacije, torej vsako delovanje državnega zbora, a to so zopet isti kričači, ki groze vladi in jo proklinjajo, ker — vlada brez parlamenta....

Na shodu v Innsbuku so nastopali složno liberalci, nacijonali in socijalno-demokratje. In potem je bil spreved, v katerem so nosili 8 veliko nemških črno-rudeče-zlatih zastav — torej spreved velenemškega značaja, a na čelu je svirala godba — internacijonalnih socijalno-demokratskih delavcev....

Proti novemu davku na sladkor so priredili včeraj dunajski sladčičarji shod, katerega so se udeležili zastopniki zadrug iz vseh pokrajin. Vsi govorniki brez razlike narodnosti so se strinjali v tem, da treba storiti vse možno, da se državni zbor, ko bo sklican, upre temu novemu davku. Zlasti češki govorniki so povdarjali, da, ako ostane to gibanje brezuspešno, bodo sladčičarji prisiljeni zapričiti boj proti izdelovalcem sladkorja.

Domače vesti.

Premeščanj v pravosodju. Deželnega sodišča svetnik, Henrik Dominich, predstojnik okrajnega sodišča v Korminu, je premeščen na deželno sodišče v Trstu; deželnega sodišča svetnik Ivan Marcolini, predstojnik okrajnega sodišča v Piranu, pa na trgovsko in pomorsko sodišče v Trstu.

Češki akademiki v Ljubljani. O vsprejemu je že naš dopisnik sporočil na kratko. Dospevše v »Narodni dom« so narodne dame z evetjem obisovale mile goste. Po ukupnem obedu so gostje obiskali veselico šišenske čitalnice, kjer so bili burno pozdravljeni. Pozneje je bil v hotelu Lloyd prijateljski večer slovenskih in čeških akademikov. V ponedeljek so se udeležili občnega zbora slovenskega društva »Sava«. Na banketu, katerega se je udeležilo mnogo ljubljanskih odličnjakov, je bilo navdušenih govorov od obeh strani. Čehi so izročili »Savi« krasno srebrno-zlato lipo in pozivljali so slovensko mladino, naj ne hodi na nemška vsučilišča, ampak na češko v Pragi. Veliko navdušenje je bilo, ko se je prečitala brzojavka praškega župana.

Češki gostje so okitili tudi spomenik Val. Vodnika, a potem so šli zopet v Šiško, kjer jih je čitalnica zopet vsprejela z zastavo in pokanjem topičev.

Na večer pa je bil komers »Save« na čast gostom ob ogromni udeležbi. Po koncertu je bilo zopet navdušenih govorov, katere vse je prevečala zavest o tesni vzajemnosti obeh bratskih plemen in o potrebi zlozne borbe proti germanskemu in italijanskemu navalu. Uverjeni smo, da so mili gostje ostavili Ljubljano z najboljšimi utisi in s prepričanjem v sreči, da smejo za vse slučajne računati na bratska jim srca slovenska.

Aforizmi o pevski večer društva »Zarja«. V nedeljo popoldne smo sedeli pred trgovsko kavarno ter ugibali, kam naj bi se šli bladi in veseliti. Za v Bazovico je bilo prepozno, k sv. Jakobu pzeveč prahu in premalo svežega zraka. Predlog se je torej glasil: v Rojan, v gostilno konsumnega društva, kjer bo imela »Zarja« zabaven večer. »V Rojano pa ne grem!« se je oglasil moj sosed, gospod, ki že zbok svoje mladosti ne bi mogel biti »Povž«, in o katerem bi niti ne črnil, da ni v svoji naivnosti izustil besede, ki zasluži, da jo zapišemo v črno knjigo. Mi smo se pridušovali, da tudi mi nočemo v — Rojano, pač pa v slovenski Rojan. »Kaj boste tam«, se je oglasila zopet modrost v moji bližini, »tam so sami — delaveci«. Besedo »delaveci« je izgovoril s takim aristokratskim zaničevanjem, da bi za isto zaslužil večjo kazen, nego je bila ploha graje in zbadanja, ki se vsled tega usulo nanj. Mari nismo vsi — delaveci? Mari ni slovenski narod — narod demokratov, ki ne pozna aristokracije? In niso li baš slovenski delaveci, v ožjem zmislu besede, odlični rodoljubi, od katerih bi se lahko marsikdo naučil — poštvalnosti?

Omenjenemu gospodiču v spomin se moram baviti natančneje z imenovanim zabavnim večerom. Morda ga prepričam, da ni tako neprijetno veseliti se v družbi poštenjakov — slovenskih delavcev.

Vrt društvene krčme je bil natlačen občinstva. Gostilničar in njegovi pomagači so imeli dovolj dela, da so lačne sitili in žejne napajali. Ko je bilo telo pripravljeno za duševne užitke, se je začel vršiti vspeh — brez vspeha. Veste, tako po domače so se oglašali zdaj od te, zdaj od druge mize moški in mešani zbori, četerospevi, tamburški zbori, dvospevi itd. ter so proizvajali precizno lepe slovanske komade, ki so želi vsi obilo priznanja. Vmes se je oglasilo več govornikov: gg. Godnik, Katalan, Bole in drugi, ki so slikali važnost pevskih društev v obče in Rojanske postojanke »Zarje« posebej, katera poslednja zbira že blizu 10 let najboljše hčere in sinove slovenskega Rojana v svojem krilu. Kakor vsaki posadki treba tudi »Zarji« vidnega znaka — zastave, katero hoče imeti in bo imela do bližnje desetletnice svojega obstanka. V ta namen se je na veselici nabiralo in se je nabrala precejšnja svota. Drugi govornik je napiljal dičnim Rojankam, ki so duša »Zarje«, ki kakor vestalke v starem Rimu čuvajo, da na žrtveniku domovine ne ugasne plamen ljubezni do naroda. Slišala se je še marsikatera krepka beseda; ljudje so pazljivo poslušali in glasno pritrjevali. Nekaj moramo omeniti še. Neki govornik iz Trsta je naglašal, da naj bi se drugi Slovenci včasih prišli učiti v Tržaško okolico bojevanja za narodni obstanek. Izrekel je nado, da nas »marea italiana« ne preplavi, dokler imamo takih junakinj in junakov v vrstah slovanskega delavskega stanu. Nekdo je na bolj humorističen nego temeljit način razlagal etimologijo besede »Rojan« ter prišel do zaključka, da treba pregnati čebele — roparice, ki »rojijo« krog Rojana ter nam hočejo odnesti slovenski med. Izvajal je pa tudi, da je »Rojan« izvedenka od besede »roditi« ter je izrazil nado, da nam Rojan preporodi Trst v slovensko mesto.

Ne smemo pozabiti sosedov Barkovljanov, ki so mnogo pripomogli, da je bila ta domača veselica res zabavna. Da smo se spomnili društva sv. Cirila in Metoda, je zasluga g. Boleta, predsednika konsumnega društva.

Ta zabavni večer društva »Zarja« nam ostane v živem spominu, in le želeli bi, da bi se pogosto prirejali taki večeri, da privabijo in navdušijo za slovensko petje in slovensko godbo tudi tiste, ki še zdaj dremljajo v senci — prečastitega g. Jurizze, katerega smo se včeraj tudi — prijazno spomnili. Neki govornik je namreč omenil, da postopanje cerkvenih dostojanstvenikov, ki imajo več po-

litike v glavi, nego verskega prepričanja v srcu, ni pripravno, da bi krepilo verski čut poverjenih jim ovčic. —

To so le kratki podatki. Kdor pa hoče dobiti pravi pojmi o taki domači zabavi, mora jo priti sam gledat in uživat. —

Kako pa ste se imeli Vi, g. P., ki niste hoteli z nami v Rojan? Ste li našli kje drugje sebi primerno družbo — baronov? Ali vam je spet kak aristokrat ponudil dragocen spomin — zobotrebnik ali kaj takega? Vidite, to bi se Vam med slovenskimi delavci ne zgodilo nikdar!

Pozdravlja Vas

ponižna Vaša ničla.

Afera Ples. Najvišje sodišče je uničilo razsodbo, s katero je bil gospod župan devinski — radi znanih dogodkov povodom smrti cesarice — obsojen v 8-mesečno ječo. Vršila se bo nova razprava.

»Lavoro« je vzel to vest naznanje z vsklikom »A tako?«, o katerem pa ne vemo, ali je bolj najiven, ali bolj perfiden. Da, tako je, dragi »Lavoro«, da socijalistu sploh slabo pristaja, ako igra ulogo beriča in gonjača ljudstva v zapore; ali naravnost gnusen je tedaj, ako direktno nadleguje celo predsednika sodišča, kdaj zapro tega in tega, da si se niti še ne ve, ali je dotičnik kriv, ali nedolžen.

»Lavoro« je dovršil zadnji čas že več bolj ali manje slavnih akeij, ali to proti županu Plesu naj ne zapiše mej najčastnejše, najmanje pa med — socijalistiške.

Za podružnico družbe sv. Cirila in Metoda na Gretl je nabrala g. Anka Gustinčičeva na banketu povodom nove maše g. Matije Škaberja v Barkovljah 14 gld. 5 nč. V društveni krčmi je nabral g. Iv. Mar. Bole 2 gld. 35 nč.

Mesto poštnega odpravnika na c. kr. poštne in brzojavne uradu v Hotedersici je razpisano proti pogodbi in kaveiji 200 gold.; letna plača 260 gld.; uradni pavšal 60 gld.

Prošnje v teku treh tednov na pošto in brzojavno vodstvo v Trstu.

Poskušeni samomor. To je že stalna rubrika, ki bi morala vznemirjati one, katerim je poverjena skrb za javno blaginjo: samomor, poskušeni samomor, in zopet samomor! Če se človek bavi dan za dnevom s takimi stvarmi, se nekako zavzame nevarnih misli in ne bi bilo čudno, če bi nekega lepega jutra našli Vašega poročevalca, gospod urednik, ohlajenega na dnu morja...

Včeraj sta se zopet namenili dve osebi na radovoljno pot v večnost: ena gospodičina in en mlad mož. (Romala bi lahko skupaj, in stvar bi bila celo zanimiva. Op. stavea.)

20-letna Angelina W. iz ulice Pietà se je čutila prizadeto po nekih neumnih čenčarijah starih babur in mladih »iskrenih« prijateljic. To jo je razburilo tako, da je segla po obče priljubljenem sredstvu — fenilni kislini. (Mari bi se prodajanje tega »hudičevega« olja ne dalo zabraniti? Op. stavea.) Šla je na dvorišče hiše, kjer stanuje, ter izpila tekočino. V strašnih bolečinah se je zgrudila na tla. Bolestno je kričala in priteklo je prestrašeni oče, ki je vzel nesrečno dekle v naročje ter je sam nesel v bolnišnico. Hvala Bogu, da se ni bilo prepozno. Izprali so ji želodec in kakor slišimo, je upati, da Angelina dobi zopet zdravje in — pamet.

Drugi — bedak, ki je hotel prerano zapustiti ta lepi svet, je 19-letni R. Bradaschia iz ulice Stadion št. 1. Tudi on se je poslužil nesrečne fenilne kisline, katere se je napil v neki krčmi ulice dell' Istituto. Tudi njemu so podelili na rešilni postaji še o pravem času pomoč, in nadajamo se, da ozdravi tudi on ter da bo hvaležen svojim rešiteljem.

Lloydov parnik »Bohemia« s kapitanom Balt. Bidosom in 34 potniki prvega razreda in 46 potniki 3. razreda na krovu je prišel danes iz Aleksandrije v naše pristanišče ter se podal neposredno v lazaret pri sv. Jarneju.

Pustite konje pri miru! Včeraj popoldne je Anton Križman na Istrski cesti razkladal voz sena. 7-letni Viljem de Fabbro se je igral s konjevim repom. Konj pa, ki je bil menda utrujen in katerega so itak že dovolj trpinčile nadležne muhe, se je hotel malega zabavljača rešiti ter je začel bresti. Zadel je dečka v glavo ter mu razbil

čeljust. Dečka so spravili v bolnišnico, kjer so ga sprejeli v 10. oddelek.

Požar. Včeraj popoldne se je javilo gasilec druge postaje, da gori v ulici Riborgo. Prihiti so na dveh vozeh ter našli, da so se v skladišču premoga in drv Petra Batuša užeale neke eunje. O prihodu gasilcev pa je bil ogenj že pogasjen.

Ne spíte pod milim nebom, ako imate — denarja pri sebi! Je namreč takih tičkov, ki se vam, ko sanjate najslajše sanje, približajo, pa vam preiščejo žepe. 28-letni Anton U. iz Kobarida pripada tem strokovnjakom. Pri Ferdinandu T. iz ulice Sette Fontane pa se mu ni posrečilo. Na najlepšem delu sta ga presenetila dva sprehajaleca ter izročila redarjem, poslednji pa zavodu v ulici Tigor.

Nevarna zabava. 14-letni Anton Ferluga iz Rojana št. 39 se je v torek večer gugal, jezdil na veji nekega drevesa. Veja se je zlomila in deček je padel na trda tla ter si razbil glavo in strl desnico. Spravili so ga na zdravniško postajo.

Tatvina v kopelji. V ponedeljek večer sta se zibali Ana B. in Adela M. v svežih valovih kopališča »Fontana«. Ker ja je tako vleklo v vodo, sta bili pozabili zapreti sobico, v kateri sta imeli svojo obleko. To priliko je uporabil neznan tat — ali tatica ter jima odnesel zlato veržico, vredno 18 gl. in zlato zapestnico v vrednosti 12 gl.

Pes je ugriznil včeraj popoldne dekle Pavlo Tedeschi iz ulice Cattedrale št. 1. Podala se je na zdravniško postajo, kjer so ji izžgali rano na desni roki.

Različne vesti.

Ženska ljubezen. Tudi pri nas v Evropi se dogaja, da je kaka lepa gospodičina zaljubljena v jednega, s katerim si pridno dopisuje, dočim se je z drugo žrtvo na tihem zaročila, sprejela prstan itd., kar je pa ne moti, da ne bi hodila s tretjim roko v roki po livadah in sprehajališčih. In vendar še to ni nič posebnega. Neka kalifornska lepota je imela še le osemnajst let, ko je štela že sto občudovalcev in — sedemnajst zaročencev. Miss Hellen Gould je odbila skupaj 1000 zakonskih ponudb ter »strla« po 22 sre na teden. V tem oziru zamorejo žnjo tekmovati le štiri nečakinje nekega ruskega trgovca, katerim je ta čudak zapustil po en milijon rubljev s pogojem, da pojdejo petnajst mesecev služiti. Prej nego je minilo pet četrt leta, se je vsaka teh bogatic ponosno ozirala na okoli osemsto »koškov«, ki so jih razdelile. Pa poročete: to so razvajene hčerke obilnosti. Ne, tudi med prostim ljudstvom nahajamo izglede »velikih sre« ženskih. Neka Rusinja je zaporedoma zapustila šestnajst soprogov. V svoji mladosti je bila krasotica in cele »legije« oboževalcev so plesale, kakor je žvižgala ona. Še mlada se je omožila, a že čez nekaj mesecev je ubežala možu ter podala brez vse skrbi in vsega kesa drugemu izvoljencu roko, kateriga pa je dohitela ista usoda: ušla je tudi njemu itd. itd. Nekega dne pa se je razkrila njena navadica; obsodili so jo, ter zaradi mnogomoštva poslali v Sibirijo. Na poti tje se je zaljubil vanjo nje stražnik; parček je zbežal v Carigrad, kjer je lepota — pustila ljubčeka na cedilu. Še le mož št. 16 ji je bil kos. Ko je izvedel njeno minolost, dal jo je zapreti ter spraviti v severoazijske kazenske kolonije. Je-li tamkaj našla drugih buteov, ki so ji šli na limanice, nam ni znano.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Zadnje vesti.)

Celje 9. Tukajšnji Nemčurji razvijajo divjo agitacijo, da bi sodrgo naščuvali na izgrede proti češkim akademikom. Ako ne bodo oblasti postale najenergičnejše, bati se je hudih izgredev.

Dunaj 9. Minister za vnanje stvari, grof Goluchowski, je sinoči dospel semkaj iz Pariza.

Madrid 9. Generala Torrala je vojaško sodišče spoznalo nekrivim in so ga takoj izpustili na svobodo.

General Torral je imel odgovarjati radi predaje mesta Santiago de Cuba v zadnji vojni.

Reunes 9. Dreyfusa so ob 6. uri zjutraj mej špalirjem orožnikov spremljali v dvorano, kjer se vrši razprava. Kmalo na to je došel polkovnik Jouaust z vsemi člani sodišča. Ljudij se je zbralo več nego prejšnje dni, a so se razšli kmalo.

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrirana zadruga z omejenim poročtvom.

ulica S. Francesco št. 2, II. n.

(Slovanska Čitalnica).

Hranilne uloge se sprejemajo od vsakega, če tudi ni ud zadruga in se obrestujejo po 4%.

Rentni davek od hranilnih ulog plačuje zavod sam.

Posojila dajejo se samo zadrugnikom in sicer na uknjižbo po 5 1/2%, na menjico po 6%, na zastave po 5 1/2%.

Uradne ure so: od 9—12 dopoldne in od 3—4 popoldne; ob nedeljah in praznikih od 10—12 dopoldne.

Izplačuje se: vsaki ponedeljek od 11—12 dopoldne in vsaki četrtek od 3—4 popoldne.

Poštno hranilnični račun 816.004.

Pozor!!

Podpisani ima čast naznaniti slav. občinstvu, da je prevzel

trgovino jestvin Godnik Ivan-a

v Barkovljah (bivša Subanova) hiša Butti.

Trgovina je popolnoma prenovljena in oskrbljena z vsemi predmeti, spadajočimi v to stroko. Posebno pa priporoča bogato zalogo vsakovrstne moke, olja, mila (žajfe) kave, sladkorja itd. itd.

Vse prodajam po najnižjih cenah, tako, da se ne bojim konkurence.

Priporočajoč se slav. občinstvu se beležim

udani

Benedikt Colognati

Rinnione Adriatica di Sicurtà v Trstu

zavaruje

proti požarom, prevozu po suhem, rekah in morju, proti toči, na življenje v vseh kombinacijah.

Glavnica in rezerva društva dne 31. decembra 1892.:

Glavnica društva	glđ.	4.000.000—
Premijna rezerva zavarovanja na življenje	„	13.326.346-98
Premijna rezerva zavarovanja proti ognju	„	1.632.248-22
Premijna rezerva zavarovanja blaga pri prevažanju	„	49.465-07
Rezerva na razpolaganje	„	500.000—
Rezerva zavarovanja proti premijnju kurzov, bilanca (A)	„	333.822-42
Rezerva zavarovanja proti premijnju kurzov, bilanca (B)	„	243.331-83
Rezerva specialnih dobičkov zavarovanja na življenje	„	500.000—
Občna rezerva dobičkov	„	1.187.164-86

Urad ravnateljstva:

Via Valdiriv št. 2, (v lastni hiši).

Tvrđka M. AITE

Via Nuova, ogel ulice S. Lazzaro št. 8.

Usojam si naznaniti slavnemu občinstvu in svojim odjemalcem, da sem preskrbel svojo prodajalnico z mnogobrojnem povsem novim blagom po brezkonkurenčnih cenah:

Raznovrstni perkal, moderno risanje, barve	garantirane	po 15 nvč.
Fini perkal za srajce	„	24 „
Oxford, barve garantirane	„	19 „
Francoski sateni	„	28 „
Piquet, barvan i	„	26 „
Perkalin za podloge vseh barvah	„	10 „
Blago močno za podloge vseh barvah	„	15 „
Blago za ženske obleke dvojna širina od 23 nvč. naprej	„	90 „
možke obleke širina 150 cm.	„	90 „
Alpagasor ni za ženske obleke velik.	„	50 „
izbor	„	13 „
Kotenina	„	21 „
„ bela	„	15 „
Navidezno platno	„	22 „
Platno čisto laneno	„	45 „
„ za rjuhe dvojna širina	„	16 „
Mušolin bel prve vrste	„	18 „
Chiffon za srajce	„	90 „
Srajce za gospode, velik izbor belih in	„	50 „
barvane	„	60 „
Srajce za gospe	„	60 „
Moderci, zadnji kraj	„	60 „

Velik izbor

trakov, čipk, bordur, vezenj, svile in različnih garnitur ter vseh drobnarij za šivilje in modistinje. — Vsprejemajo se naročbe možkih oblek po meri in najnižjih cenah.

Velik izbor blaga za narodne zastave in narodnih trakov po najnižjih cenah.

Spiritus sinapis compositus

ALGOFON.

Jedino sredstvo proti zobobolu, revmatič. glavobolu, migreni itd.

Steklenica z navodilom stane le 20 nvč.

ter se dobiva jedino le v lekarni

PRAXMARER (Ai due Mori) Piazza grande TRST

Paziti na ponarejanja.

ZALOGA POHISTVA IN OGLEDAL

Rafaela Italia

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohistva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, zimne in peresne, ogledal in železnih blagaj, po cenah, da se ni bati konkurence.

Zanimiv oglas kolesarjem!

kolo iz tovarne

Johann Puch iz Gradca

ustanovitelja industrije za kolesa,

je najbolje kolo sveta

L. Colobig v Trstu,

Via del Torrente števil 10.

Jedini in glavni zastopnik za:

Trst, Primorsko in Dalmacijo.

FILIJALKA

C. kr. priv. avstrijskega kreditnega zavoda

za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vrednostnih papirjih na	V napoleonih na
4-dnevni izkaz 2 1/4%	30-dnevni odkaz 2 1/2%
30- " " 3 1/4%	3-mesečni " 2 1/2%
	6- " " 2 1/2%

na pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankovcih avstrijske veljave, stojijo nove obrestne takse v krepost z dnem 24. junija, 28. junija in odnošno 20. avgusta t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2% na vsako svoto. V napoleonih brez obrest

Nakaznice

na Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kako v Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Gradec, Sibirij, Inomosta Czevec, Ljubljano, Linc, Olomuc, Reichenberg, Saaz in Solnograd, brez stroškov.

Kupnja in prodaja

vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčenje kuponov proti odbitku 1% provizije.

Inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Predjumi.

Jamčevne listine po dogovoru. Kredit na dokumente v Londonu, Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.

Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vločki v pohranu.

Sprejemajo se v pohranu vrednostni papirji, zlati ali srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi.

Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijansk v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem kursu.

URAR

spособen v popravljanju vsakovrstnih ur, se priporoča sl. slovanskemu občinstvu Trsta in okolice.

Friderik Colja.

Kolesa „SLAVIJA“ (bicikli)

so najboljši češke znamke. Izvrsten material, najskrbnejše delo, lahke tek, okusna oprava in primerna cena so nedosegljive lastnosti teh koles.

Tovarna biciklev in motorov „SLAVIJA“

Lawrin & Klement

v Mladé Boleslavi.

Največji češki zavod te vrste.